

for de mange andre Indflydelser, en Modstands-
evne, som ingen Regjeringscommissair nogen-
sinde faaer. Den Regjeringscommissair, som
skulde drive dette Institut saaledes, at det blev
ordnet indenfor sine industrielle Grændser og
tillige fyldestgjorde, hvad man fordrer af det
paa Kunstens Vegne, den Mand er ikke at
finde, og hvis man fandt ham, vilde han inden
Aar og Dag blive kaldt en Barbar, som resi-
terede, at man slog hans Vinduer ind og rev
hans Huus ned — man har slaaet Ruder ind
og forfulgt Folk for meget Mindre end det.
Det er saaledes umuligt for ham at forsvare
sin Stilling, naar Theatret skal drives med en
passende Oeconomii, og han bagved har Stats-
kassen som den, man dog tilsidst henvender sig
til for at faae Erstatning. Jeg beder altsaa
alle de Medlemmer, som ønske engang at see
Theaterspørgsmaalet affluttet paa en saadan
Maade, at vi ikke faa at sige hvert Aar skulle
komme i Kamp med det Samme, at de vilde
blive staaende ved Udvalgets Forslag, med fuld
Overbeviisning om, at der indenfor dette For-
slags Grændser ligger alle Midlerne til at fort-
sætte Theatrets Drift, hvis det i Virkeligheden
befinder sig i den Tilstand, som der efter de
os meddeelte Talstørrelser paastaaes. Dersom
disse Talstørrelser ikke ere ganske klare, dersom
de demonstrere paa en urigtig Maade, saa vil
der jo kun stee det, der bør stee, at Vedkom-
mende falder over sine egne Been, og det kan
man jo ikke have Noget imod, naar han selv
har indrettet sine Been saaledes, at de slingre.
Jeg vil altsaa endnu engang bede de ærede
Herrer at stemme med Udvalgets Fleertal; der-
ved indskrænke de ikke Theatret indenfor snev-
rere Grændser, end at Theatret, efter hvad
Ministeren selv har erkjendt, kan bevæge sig
indenfor dem. Naar Ministeren har sagt:
Man maag erindre, at man ikke kan gjøre Af-
slutningen pludselig, saa er dette meget rigtigt;
men fra nu af og, til Abonnementerne ophøre,
er der endnu nogen Tid, og endvidere er der
jo en Tid indtil 31te Marts 1866, da denne
Bevilling udløber; indenfor denne Grændse er
der Mere end nok til at gaae denne Tid igjen-
nem. Det staaer da til Ministeren, naar Rigs-
dagen igjen kommer sammen til Efteraaret, at
fremkomme med en Theaterlov, som opfatter

Spørgsmaalet fra den Side, som Ministeren
troer det maa opfattes fra, naar enten Thea-
tret skal vedblive at være en Statsanstalt
eller gaae over til en privat Bestyrelse,
hvad vi jo saa kunne kæmpe om, og det ligger
endda til Ministeren, til samme Tid at faae
den fornødne Afviklingstid for dette meget ind-
viklede Forhold. Det har været mig kjært at
høre, at den ærede Minister har erkjendt, at
Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet,
i Grunden ikke er videre farligt for Theatrets
Gang; han har selv maattet indrømme, at For-
slaget er meget moderat og i det Hele kun lidet
indskrænkende. Vi vilde jo desuden inden tredie
Behandling kunne faae en ny Oplysning fra
Theatret om den finantsielle Status, som jo
med alle disse glimrende Fordele og lyse Ud-
sigter, man forestiller sig, kan vise os, at Thea-
tret, ikke paa en enkelt Dag, men i en lang
Række af Tid, ikke har skyldt andre Penge til
Sørø Academie, end, hvad det gjennem sin Re-
servesond skylder dertil. Jeg skal blot bede er-
indret, at Reservesonden betyder en Gjæld;
dette er allerede, forekommer det mig, afgjø-
rende for dette Instituts Skæbne. Det lever
af sin Reservesond, det er Reservesonden, som
skal bøde paa Underbalancen, og denne Reser-
vefond bestaaer af en Gjæld. Naar Theatret
altsaa skal blive indenfor Grændsen af den
Overeenskomst, hvorefter det for Diebliffet
drives, saa skal det erstatte alle sine Savn med
Gjæld. Dersom Nogen af os kunde gjøre det,
saa burde en saadan Mand blive vor Finants-
minister i Fremtiden, thi vi kunne komme til
at maatte leve mere af Gjæld, end vi kunde
have lyst til.

Solstein: Jeg kan ikke nægte, at jeg
hører til de Medlemmer af Udvalget, der
have stillet Forslag til, at Overstskoledirecteur-
posten bortfalder ved Vacance. Jeg er vel
ganske enig med den ærede sidste Taler i, at
det ikke har nogen væsentlig Betydning, om
det udtrykkes paa den ene eller den anden
af de foreliggende Maader, og jeg troer ikke,
det kan have nogen Indflydelse paa den Paa-
gjældendes egen Stilling som Skoledirecteur,
at man i Finantsbudgettet fastsætter dette. Jeg
skal gjøre opmærksom paa, at den nuværende